

2e paaszondag door C-jaar (28/4/19):
Hand 5, 12-16+Joh 20,19-31 Mijn Heer, mijn God

Medegelovigen, goede vrienden,

Acht dagen na Pasen zijn we hier samen, misschien ook wel 'n beetje angstig- twijfelend om - zoals de leerlingen uit het evangelie - te bekennen, dat ook wij de Heer wel eens in de steek hebben gelaten. Laat ons de deuren maar dichtdoen, dat anderen niet zouden binnenkijken en zeggen: "Hoe naïef, ze lopen achter die dode Jezus aan."

Want, wie van ons zal bewijzen dat mét Jezus' opstanding de vertwijfeling en de dood overwonnen zijn? In elk van ons zit die tweespalt, net zoals in *Tomas' naam doorklinkt: Didymus = tweeling*

Tegenwoordig houden we het liever wat "beloken" dwz: achter gesloten luiken. Maar...Beloken Pasen is bedoeld als een open-deur-dag, al schreef Sören Kierkegaard in zijn dagboek: "Indien Christus in mij wil komen, zal Hij moeten binnenkomen door gesloten deuren."

Vandaag komt Jezus in ons hart met de uitdrukkelijke wens: Sjaloom Maleichem = de vrede zij u... Als de verwarring en de moedeloosheid het meest voelbaar worden, zegt Jezus aan ieder die ontevreden is: "vrede zij u".

Wij, christenen, mogen uitkijkmensen zijn. Ons geloof geeft vaste grond aan wat we hopen. Als wij angstig, ontmoedigd of soms wanhopig blijven, is ons samen-komen hier krachteloos. Het verhaal van Tomas leert ons twee dingen:

1) de medeleerlingen verwijten hem niets; ze geven hem de tijd om tot geloof te komen (mét zijn kritische bedenkingen)

2) en Tomas komt terug, omdat hij de groep niet kon missen, al dacht hij misschien: zij zien visioenen, omdat de werkelijkheid voor hen ondraaglijk is...

"Als ik in Zijn handen niet de tekens van de kruisiging ZIE, en mijn hand niet kan leggen in Zijn zijde... zal ik niet geloven. Alleen door contact met de lijdende mens wil hij nog in de toekomst en in "de hoop-op-leven" geloven. Mensen die door de nacht van vertwijfeling zijn heengegaan, zullen wellicht beter tot zo'n geloofs- belijdenis komen, als die van Tomas: 'Mijn Heer en mijn God'.

Als de lente in ons geloofsleven wil doorbreken, moeten wij de deur van ons hart openzetten, in vrede leven met onszelf en met anderen.

Niet alleen Tomas, maar alle leerlingen hadden tijd nodig om te leren ZIEN met nieuwe ogen. Als wij ons solidair durven vereenzelvigen met de armen en machtelozen zal er vrede komen in ons hart en in de wereld. Als de opgestane Jezus bij ons mag binnenkomen, als wij de littekens van deze tijd durven bekijken, betasten en helen (zoals in het verhaal van de handelingen beschreven staat), kan er een nieuwe fase in ons geloofsleven openbloeien.

De laatste woorden van deze lezing en van het oorspronkelijke Johannesevangelie zeggen, hoe we dit Tomasverhaal kunnen verstaan... "Zo zijn er vele tekenen in deze tijd opdat je mag geloven in Jezus de Christus en opdat je door te geloven leven zou hebben in zijn naam."